

Jókai Mór legújabb regénye.

Az élet komédiásai.

Hét kötetben.

Ára 7 forint.

A legkedveltebb regényíró e munkája dedicatióval kezdődik. Magyarország királynéjának, a magyar nemzet e szerető anyjának van az ajánlva, ki e napokban vette a mű első példányát az ünnepelt szerző kezéből s megígérte, hogy el fogja olvasni. Hozzátehetjük, hogy élvezettel fogja elolvasni s nem csak ő, kit a sors oly magasra helyezett, de élvezettel fogja azt olvasni a nagy közönség is, mert Jókai éppen az az író, ki a szépirodalom terén általánossá tudja tenni az egyenlőséget annyira, hogy míg finomságait csak a legmagasabb műveltségű ember véli méltányolhatni teljesen, — a ragyogó stílnél és páratlanul világos írmódornál fogva könnyen hozzájárulhatók és megérthetők azok a nagy közönségnek is. Jókai regényeit egyenlő lelkiismerettel olvashatják a koronás fejek és a nép egyszerű gyermekei s egyenlő könnyűséggel játszik ő mind a két tónak a szívével. Egyszerre derül fel kedélyük humoros jeleneteinél s összefolynak könyveik a szomorúknál, ki a demokraczia a szépirodalomban; nem abban az értelemben, hogy levonjuk a fejedelmek izlését a pórias színvonalig, hanem hogy a pórt is felemeljük a finomult izlés megértéséig, s az általánosabb emberies érzelmek festésében kimutassuk, hogy nincs oly magas társadalmi fok, mely felülemelkedhessék s nincs oly alacsony, mely alábbszállhasson azon a színvonalon, a hol az ember végződik s vagy a félisten, vagy a féllálat kezdődik. — E regénye Jókainak már a hetvenes években, tehát a legeslegújabb korban játszik, azon a téren tehát, melyet a korszerű író regényeiben még föl nem keresett. Az idő megválasztása mutatja az egész mű háttérét s az alapszínét bejelenti a cím maga. »Az élet komédiásai« oly emberekről beszél, a kik alarozót viselnek. Másnak mutatják magukat, mint a minők valóban. A jellemfestés mesteri, a mese érdekfeszítő, szövege, bonyolítása és megoldása meglepő, mint azt Jókainál már megszoktuk. Minden során meglátszik a szerző bűvésze. S ha ajánlására többet nem hozunk fel, tulajdonítsa az olvasóközönség annak, hogy hálátlan munkának tartjuk vizet hordani a Dunába. Jókai nevét olvasva egy mű alatt úgy is, tudja minden ember, hogy az a képzelhető legnemesebb szellemi élvezetnek a biztosítéka.

AZ ANYA KÖNYVE.

Francozia forrásból

Dr. GÜNTHER ANTAL.

Füzve 1 frt 50 kr. Diszkötésben 2 frt 60 kr.

Szellem, izlés és valódi belérték tekintetében egyiránt kiváló művet nyújtunk az »Anyá Könyve«-ben olvasóinknak. Élvezettel fogja azt végiglapozni mindenki, kinek a szép és nemes iránt érzéke van. Az anya odaadó szeretete ad e műben tanácsokat lányának, ki szemünk előtt fejlődik kis lánykából nővé és anyává. A legelső bábú választásától kezdve egész azon pillanatig, midőn férjét kell választani, s később, midőn a legelső gyermek megszületik, szellemmel és finom ismeretével meg az anya lányával az életet, a lányka, a kisasszony, a nő és az anya kötelmeit. Szolgálatot vélnék tenni a magyar irodalomnak, midőn e munkát, melynek eredetije Párisban oly méltán megérdemelt feltűnést keltett, hogy megjelenése ott valószínű esemény vala, ezennel a magyar olvasó közönség rendelkezésére bocsátjuk.

Notatja és kiadja az A t h e n a e u m irodalmi és nyomdai részvénytársulat.

CIGARETTE.

Regény két kötetben.

Írta OUIDA. Fordit. L. Gy.

Ára a két kötetnek 4 frt.

A mai angol társadalom legújabb kedvencez írójának Ouidának, egyik legkiválóbb művét van szerencsénk a magyar olvasóközönségnek bemutatni »Cigarette« (angol címén Under Two Flags) legnagyobb mérvben egyesíti a fényes tehetségi elbeszélő minden fényoldalát, a minthogy nem ment annak árnyoldalaitól sem. Az inventio leleményessége, a bonyodalom érdekessége, a meglepő megoldás, a jellemfestés kidomborodó drámaisága, a szcenaria változatos szingazdasága a művelt izlésű olvasóra nem teveszthetik hatásukat, melyet még az író árnyoldalai: képzelőerejének bizonyos bizarr csapongása s egy-egy lélektani merészség inkább fokozni, mint ellensúlyozni hivatottak. Kiválóan emeli e könyv érdekét amaz ellen ir, mely az események színterének változása folytán támad. Első része ugyanis a mai angol főrangú társaság légkörében mozog, míg a második — nagyobb rész az algiri katonai élet mozgalmassága tarka képeit tárja az olvasó elé. Gondunk volt rá, hogy az angol eredeti, mely különösen első részében a szerző irányának sajátos eredetiségénél fogva, a fordítás jelentékeny nehézségeket kínál — hű és élvezhető fordításban vegye a magyar közönség.

MOLIERE művei:

A mizantrop. A tudós nők. Fordította Szász Károly és Arany László . . . 1 frt.
A férjek iskolája. Fordította Szász Károly . . . 40 kr.
A nők iskolája. Fordította Szász Károly . . . 40 kr.
A nők iskolájának bírálat. Ford. Szász Károly . . . 40 kr.
A pörül járt negédek. Fordította Szász Károly . . . 40 kr.
Sganarella, vagy azt hiszi, hogy meg van csálva. Fordította Szász Károly . . . 40 kr.
A kénytelen házasság. Fordította Szász Károly . . . 40 kr.
Képzelt beteg. Fordította erczik Árpád . . . 80 kr.
A szerelem mint orvos. Fordította Várad Antal . . . 40 kr.

Bethlenfalvi

GRÓF THURZÓ GYÖRGY LEVELEI

nejéhez

Czobor-Szt-Mihályi Czobor Erzsébethez.

Közrebocsátva

ID. GR. ZICHY EDMUND,

ármai uradalmi feljhatalmi igazgató megbízásából.

A két kötet ára 4 frt.

A jelen munka Thurzó György nádornak hatszáz levelet tartalmazza, melyeket huszonhét esztendő lefolyása alatt (1590–1616) a táborból, az országgyűlésekről és az udvartól nejéhez intézett. A Thurzó nemzetség árvaváraljai levéltárából és a M. Tud. Akadémia kéziratgyűjteményéből vannak közrebocsátva. Mindannyi magyar nyelven van írva.

A gyűjtemény, mely a maga nemében egészen páratlanul áll, több szempontból bir nagy értékkel és sajátos érdekességgel. Az abban közlött levelek bepillantunk engednek egy kiváló történeti alak kedélyvilágába. Figyelemmel kísérhetjük az oltártól a sirig a család viszonyát, melynek az évekkel bensősége mindig fokozódik. Szemeink előtt áll egész közvetlenségében a XVII. század elejéről egy főrangú magyar háznak élete és gazdálkodása, mely nemes egyszerűségével, patriarchális jellemével és mindenekfelett magyar szellemével vonzó képet nyújt.

De nemcsak a hazai erkölcs és művelődés-történet nyert ekként jelentékeny gyarapodást; a török elleni hadjáratoknak, a magyar országgyűléseknek, a Bocskai felkelésnek, és a bécsi békealkudozásoknak történetére is új világosságot derít.

Miként a történetíró haszonnal, úgy a nagy közönség és különösen a magyar hölgy közönség élvezettel fogja a munkát olvasni.

A történeti bevezetés, mely a munka élén Thurzó György életrajzát adja, a leveleket beilleszti a köztörténet keretébe és akként azoknak megértését és méltatását lényegesen elősegíti.

A TÜNDÉR-ÖV.

Regényes elbeszélés hét énekben.

Írta BULLA JÁNOS.

Ára 80 kr.

E művel nem csak új nevet vezetünk be a magyar szépirodalomba, de új tárgyat, új zsánert, még nyelvet is újat, amennyiben a szerző a magyar népmesékre csak némileg támaszkodó alkotását a népies és a műnyelv közt közepet tartó majd szentimentális, majd humoros nyelven beszéli el, mindezt figyelemmel arra, hogy a helyzetek festése a gyermekded tisztaság objektivitásával legyen olvashatóvá téve mindenkinek. Alapjában, cselekményében e mű teljesen eredeti, azon merész fordulatra alapítva, hogy a tündér, ha övét elveszti, földi leány lesz, e mozzanat következményeit fonja tovább, leírva a lány csalódását a földi világban, melyet nem ért az emberekben, kik nem híven tündéri voltát, boszorkánynak fogják, — s az ifjuban, kinek végzetes szerelme, mely pedig egyedül nyújthatott volna kárpótlást az elvesztett tündérországért, szemben az emberek előítéletével, meghül, s ki tétlenül engedi, hogy szerettét máglyára hurocolják. Innét azonban az elítélt megmenti egykori szerető tündértársa, ki a műben a boszúálló hatalmat képviseli, megindítva abban egy új fordulatot, mely rohamával aztán eleget tesz a költői igazságszolgáltatásnak. A mű ezen, leginkább elbeszélő hangon tartott része tragikusan végződik, a mennyiben maga a boszúálló is sújtva lesz az általa embertől ember ellen fordított harez következményeiben.

Budapest, Márczius 12-én.

427. szám.

IX. évfolyam. 1876.

BORSSZEM JANKÓ

POLYTIKA.

— Ezennel ünnepélyesen fölszólítom a tisztelt kormányt, hogy rettegjen! Annál is inkább rettegjen, — mert ha nem méltóztatik rettegnie — magunk leszünk kénytelenek vele!

Előfizetheti a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferenciek-tere 7. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 10 kr.

PARLAMENTARIA.

Simonyi és Zsedényi egyesültek közös opponálásra. Ami bolondságot Simonyi Ernő beszél, azt felében elvállalja Zsedényi s ami esze volna Zsedényinek, annak feléről önkényesen lemond, hogy egy niveau állhasson Simonyival és az égalitét s fraternitét az irigység meg ne zavarja. Így jött aztán, hogy Zsedényi-ből lett Simonyi Nro II.

* * *

»Inséges« párt, vezetettik par les deux aveugles, kik a logika lépcsőzetén könyörögnek egy filléri argumentumért. Faites l'aumône! Szánakozzatok rajtok!

* * *

Simonyi E. Nro I. ellenzi az inséges vasutak segédelmét a következő okokból: a) nem lévén engedélyvelőkben, hogy inséges szabad jutniok: mikor bele jutottak, áthágták a concessiót; b) mert a nép sokkal inségesebb mint a vasut, természetes tehát, hogy helyesebb volna ha a vasut segítne a népen s nem a nép a vasuton, mert nem a vasut jár a népen, hanem a nép a vasuton; ha pedig nincs nép, hiába van vasut, minél fogva első a nép, második a vasut. (Simonyi II. gratulál Simonyi I-nak.)

* * *

Simonyi E. pro II. nem hajlandó oly botrányos scandal-ügybe avatkozni mint ezek a vasutak, főleg az a keleti. Az egy rosszívű hölgy, aki folytonosan entreteniroztatja magát. Már pedig a szónok ellensége a hölgyeknek általjában, de kivált azoknak a bizonyosoknak. Csodálja a kormányt, hogy az első »Obst hergest«-re rögtön enged. Még csak nem is szabódott; pedig ha szabódott volna, nem fogott volna csizmadiát. Mert a szabó ellensége a csizmadiának. Tiltakozik a keleti vasut ellen, mely a vasutak Fanny Lear-je, Cora Pearl-je. Különben is az egész ügy — nagyon terhes és a szónok a terhes állapotokat nem szívelheti. Majd megélnék azok a vasutak a maguk emberségéből is! (Simonyi I. gratulál Simonyi II-nak.)

* * *

Istóczy Győzöt a »Trompetta Carpatilor« kinevezte diszrománnak, mert arról értesült, hogy Győző jobban győzi mint ő és reggel-délben képes egy rostélyon sült zsidót s két párolt Dóvedlit felfalni, holott a »Trompetta Carpatilor« gyomortulterhelés nélkül napjában csak megszopogathat egy-egy hitetlent. Mi rectificálhatjuk a »Trompetta Carpatilor« értesülését: Istóczy vacsorára is e kedvelt husneművel él s ha talán a románai vallás- és polgári szabadság érdekei egy Istóczyt szükségessé tennének, ideiglenesen kölcsön is adhatjuk. De csak erga retour-recepisse küldjük, mert egészen oda nem adjuk. Még egy pár magyar zsidót meg akarunk etetni vele.

* * *

(Polit.) T. ház! Sok ellensége van a magyar nemzetnek, de hál' isten, van egy igaz jó barátja is. Csodálkozni fognak ha nevét kiejtem. Em — i — mi — el — e — le — mile — té — i — ti — cs — Miletics. (Általános helyeslés.) Mondtam, hogy csodálkozni fognak, mert fájdalom! félreismerik e nagy férfi cselekvényeit. (Ismertjük cselekvényeit!) Ő mindenképen iparkodik szeretetét a magyar nemzet iránt bebizonyítani, de a sorsnak egy sötét végzetes átkánál fogva mégis félreismerik. Mivel azonban én meg vagyok arról győződve, hogy Miletics a magyar-nak oly barátja, minőnek én kívánom s a magyar állam-eszmét úgy tiszteli, mint tiszteltetni ohajtom én: sajnálom, hogy Andrássy gróf nem követi a »Zásztava« keleti politikáját. Andrássy gróf megalázta magát annyira, hogy a forró gesztenyét másokért kikaparja. Mi Andrássy? Egy gesztenye-árus! Illik-e a magyar-osztrák külügyérhez, hogy gesztenye-árussá váljék: ennek megítélését önökre bízom. Könyeket — uraim! könyeket sirhatnak — forróbbakat a »talléros pékné« könyeinél, hogy az irányadó körök ily jeles férfaktól, oly hű igaz barátoktól mint Ristic, Miletics és mások, irtóznak és a törökök lépére kerültek. Ennélfogva a következő interpellációt nyújtom be:

Tekintettel, hogy Andrássy gr. reformjegyzéke a magyar érdekeket közelről érinti:

1. Kinek inventiója az interventio? Tisza Kálmáné-e vagy Andrássy?
2. Mily állást szándékszik a magyar kormány a fölkeléssel szemben elfoglalni s főleg hajlandó-e még néhány százezer menekültet ingyen ellátni és táplálni?
3. Mikor lesz hajlandó Tisza Kálmán Risticssel brudersaftot inni, a »Zásztavát« magyar hivatalos lappá emelni és Mileticset Deák helyére ültetni?

(Tisza Kálmán befelelvén neki, interpelláló fölkelő lelapul.)

Megnyugtató.

(Authenticum.)

MIDŐN a Duna vize az idén legelőször érte el a 22 fokot, a vészbizottság komoly intézkedéseket kezdett tenni. Wahrmann Sándor, legbuzgóbb és legszorgalmas tagja a bizottságnak éjjel-nappal talpon volt s színet nélkül irogatta nevét a kiadott rendeletek és meghagyások alá.

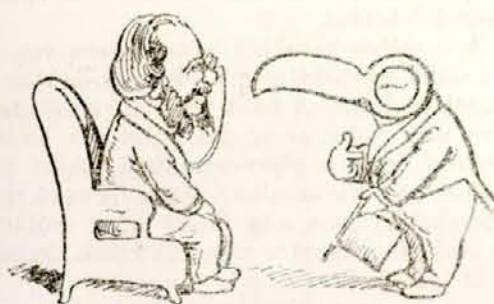
F. István uram később került sorba s megirigyelte, hogy W. Sándornak annyi dolga van, neki meg semmi. Csak ül s nézi. Végre már meg nem álhatta szó nélkül.

— Hát én nem tudnék olyan jól alá írni, mint ez a Wahrmann? — kérde gunyosan.

— Tudod mit, Pistó, — felel Sándor az ő ismert héber fanyarságu édességével, — eredj a nemzeti bankba és kérdezd meg, kinek az aláírása jobb: a Wahrmann Sándoré, vagy a F. Pistáé? — és aztán mindjárt meg leszel nyugtatva.

A két propositio.

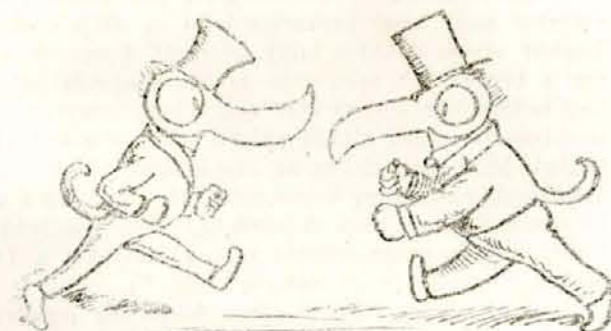
— Bécsi jelenetek. —

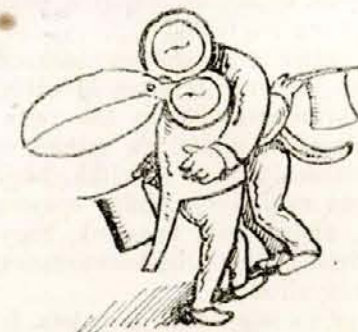
Ül Széll Kálmán a székében,
Gyűn egy olló feketében:
— Azaz: csak az egyik ága: —
S szépen néz rá Széll Kálmánra:
„Én vagyok Wodjaner báró,
Kire küldetést im rá ró
A bank, hogy van ott danáro,
Legyek önél közbenjáró.“
„Majd meglássuk. Hagyja csak itt
Tisztelt propositióit.“
Így szöll Kálmán,
Wodjaner tovább áll mán.

Ül Széll Kálmán a székében,
Más olló gyűn feketében:
— Azaz: ez is csak egy ága: —
Szépen ránéz Széll Kálmánra:
„Én vagyok a Rothschild báró,
Csak magamnál közbenjáró.“
„Majd meglássuk. Hagyja csak itt
Tisztelt propositióit.“

Wodjaner Rothschildra ráles,
Ösze a két báró már vesz:
„Mindjárt váglak, szurlok agyon —
A magyarom nem hagyhatom!“
Egyszer csak aszondja Rothschild:
„Bruder, warum sind wir so wild?
Hisz egymáshoz valók vagyunk?...
Ne vérezzük meg a nyakunk.
Hiszen okosabban teszünk
Hogyha szépen ölelkezünk.“

Bár egymásra fenekedünk,
Csöppet sem árt az mi nekünk.
Egymás mellett az élünkkel
Minden baj nélkül férünk el.

Hanem, ki közénk kerül
Megvagdaljuk emberül.

Házalap-szemle a korzón.

A KORZÓ-HÁZAK alapjának megvizsgálására ki nem küldött mérnöki bizottság, e földadata teljesítésében, a következő eredménnyel járhatott volna el:

Az 1. számú ötödik emeletes ház *zobra* vagyon alapítva, mely kissé szokatlan talaj az alap-lerakásra. Export idején tehát a talaj jóformán kieszik alóla, ami a biztonságát épen nem növeli. Hasonló hatással volt szilárdságára azon körülmény, hogy talajának »hegyezésével« utóbbi időben nálunk sokan és sokat foglalkoztak. Mindazonáltal az ár csapódása eddigelé nem ártott neki s hihetőleg káros csak akkor lesz, ha a r-e-r és s-e talál növekedni. A lakók különben veszély idején a tető négy tornyára menekülhetnek, melyeket a Duna csak úgy érhetne el, ha fölülről jönne. *)

A 2. számú négyemeletes börze-ház legkevesébe veszélyes alapra, *papírosra* van rakva. Valami nagyon szilárd anyagnak ez sem nevezhető. Legsúlyosabb még az úgynevezett »papier mâché«, t. i. mikor a papír másé, de nem a magunké. Sajnos, hogy épen ebből találni ott legkevesebbet. Minthogy az épület csak a korzó szélessége által van a Duna tükértől elválasztva, nem csoda, hogy az ár-lejtés igen közel esik hozzá. A jelenlegi árvíz mindazonáltal aligha lesz rá nézve veszedelmes, minthogy e házat rendesen csak a kelet-ár fenyegeti, a szóban forgó pedig ezuttal inkább észak felől látszik jönni. A pinczékben ez idő szerint ugyan még víz nincsen, de mindazonáltal a pumpolás gőzerővel már 1873 óta folyton folyik.

A 3. számú négyemeletes házkoczká *nádra* és *hajlított puha fára* van alapítva. Mindkét anyag együtt sem eléggé tartós arra, hogy a ház rajta meg ne üledjék, kivált mikor nádfonatu székké vannak kombinálva. Mindazonáltal azt észleltük, hogy a fundusok még jó karban vannak és fundus constructus gyanánt tekinthetők, ámbar nem tagadjuk, hogy az egyszerű Thonet-rendszer helyett a bethonetirozás most igen célszerűnek bizonyulhatna.

A 4. számú négyemeletes palota falai *biztosítási kötvények* által vannak összekapcsolva és így nehezen vesztetik el a bilanczot. Erre azonban annál kevesebb szüksége van, minthogy az egész alja úgy van kifundálva, hogy csak emberhalál és balesetek nyugszik, ez a kettő pedig legbiztosabb dolog a világon. A pinczékben azonban sok vizet találtunk, különösen az oda bőven beszívargott maffersdorf-reichenbergi sörben, mely jobbadán zavaros Dunából áll. E nedvességet is már évek óta szívják kifelé számos szivattyúval, de bizony csak nem akar fogyni. Ha tehát ezen épület meg nem áll, okvetlenül be fog dűlni.

Az 5. számú ház mint fogadó, nem budapesti, hanem idegen alapon nyugszik, ami jelenben igazi szerencse, mert így a víz ki nem moshatja gyökereit. A ház-

*) Hát a t. bizottság szerint a Duna tén alulról jön és Bécsnek megy?

Szerk.

rend szerint a pinczéknek meg lévén tiltva, hogy borral való helyett vízrevalót fogadjanak el, víz nem igen szívároghat be az épületbe; de ha ez meg is történne, gondoskodva van arról, hogy bádagesőveken kifolyása legyen a háztető felé.

A 7. számú ház sem Budapesti-ház, hanem Lévay; Lévay pedig most árvíz nem lévén, ezen épület iránt nyugodtak lehetünk.

A 8. számú sarokház végre *vasra* van alapítva, mely a víztől legfőleg megrozdásodik, de könnyen megtisztogatható ismét. A falak vízhatlan cementtel vannak vakolva, még pedig az új liter mértékre szóló bádgcementtel, mely a gipsz-cementnél sokkal tartósabb. Különben, ha a víz netalán a harmadik emeletig áradna, a lakbérket gyorsan még fölebb lehet szöktetni és a lakók azoknak magasára menekülhetnek. Aggodalomra tehát itt semmi ok.

Híres életmentők az ár napjaiból.

Kreidinger Hubert, körrajzoló, tavaly nyáron Budapest térképét rajzolván köre, a várhegyet véletlenül tulmagasnak árnyalta, mely magassága következtében a mostani árvíz el nem lephette és így valószínűleg számos emberéletet mentett meg ép oly ingeniosus mint emberbaráti hibája által.

Czinege Marezi, borbélylegény, márcz. 2-án egy ur szakállát beretváltván, gégejét sértetlenül bocsátotta el ismét kése alól.

Potyka Tóni, budai halászegény, márcz. 4-én délelőtt egy hálójába akadt döglött macskát mentett ki a Dunából.

Leberfleck Dávid, izraelita házaló, márcz. 1-én libát vitt a sakterhoz, hogy azt ritualiter levágassa; odaérve azonban nem csekély ámulatára észrevette, hogy az ő libája tulajdonképen nem is liba, hanem malacz. Erre aztán nem vágatta le, hanem elevenen eladta 2 frton.

Patvar Achilles, hősies lelkületű ifiúr, márcz. 5-én a szörnyen megáradt Duna partján sétálván, elgondolá magában, hogy ha most hirtelen beleugrik a vízbe, oda van. Ezért tehát elhatározá magában, hogy nem ugrik bele és csakis így sikerült neki életét megmentenie.

Kásás Terka, soroksári cipásznő, (cipő, cipász — ad normam: cipő, cipész) febr. 28-án egy szegény kárvalottnak 25 krajczáron eladott egy cipőt s ezáltal megmenté őt az éhhaláltól, melynek okvetlen áldozatául esik, ha két hétig eszébe nem jut eleséget vásárolni.

Emödy Vérbölcső, 1 napos csecsemő ur, febr. 30-án éjjel 23 percczel 2 óra után világra születvén, ez alkalommal igen csinyján viselte magát, úgy hogy anyja, kinek rakoncátlanság által életét veszélyeztethet, sértetlen maradt. Eljen a kis életmentő!

Az elzárt vízvezeték.

Anna beáll Pankának s így hozza a vizet a Dunáról.

— Ejnye asszony, de kókai keménységű a lencséd!
— Hja, a kutyvizben meg nem fő, a vezetékéből meg nem szabad meríteni.

A „szép Jóska“ in dulce jubilo.

A min. titkár krétával fehéríti a mancsellijét.

Rodics tábornok
a főknelők vezéreinek közt.

Rodics. No, braticsák! A szultán ő felsége mindent megígért, amit kívántatok. Most aztán letesszük a fegyverevicseket.
Soesicsa vajda. Soha!

Rodics. De akkor üssön belétek a rácz istennyila! Haza küldjük Horvátországból a ti menekült atyafiaitokat. Mi bizony nem tartjuk őket tovább.

Paolovics Peko. Hát jól van. Fizessétek meg nekünk azon ökröket, melyeket menekültjeink elloptak a töröktől, aztán letesszük a fegyvert.

AZ ÁRVIZ ALATT.

I.

Gyáros. Barátom, az isten is megáldja, jöjjön hozzám napszámba, kibalászni a Dunából hordóimat, szálfáimat. Adok napjára 2 ftot.

Napszámos (a fogait piszkálva.) Nem én, 12 fton alul. Halá istennek, nem vagyok vele kénytelen. Be vagyok írva árvizesnek. Telik ebből.

Változatok

Thun Leo gróf beszédére egy szál pennára és egy kalamárisra.

Ex ungre Thun Leonem.

Reden ist leicht — Thun ist schwach.

Az absolutismus végelgyűngülésben kimulván, utána betegszik a dualismus.

Az octoberi diplomának foetusa spiritusban életképesebb a 67-i kiegyezkedés kölykénél.

Tagadhatatlan lévén, hogy az absolutismus több államadósságot tud csinálni a dualismussal, a logika javasolja, hogy takarékosági szempontból helyre állít-

suk, mert tanácsosabb a más pénzt venni el, mint a magadét megtartani.

A 67-es államszerződések helyett ajánlatosabbak a Thun Leonini szerződések.

Ministerelnök: gróf Leo Thunichtgut.

Concordato res papales crescunt.

Mi az a talaj-víz?

Ezt így definiálta a legutóbb a vészbizottságban Stupa György ur:

„Uraim! — mond Stupa — a főváros fölött oly nagy veszedelem lebeg, mely ugyan most még a föld alatt van; de nem sokára irtóztatóan ki fog jönni.”
Öljegyezzük az utókor számára.

AZ ÁRVIZ ALATT.

II.

Tegnap gazdag volt, ma tönkre ment. Hát ezt az árvizest ki segíti?

A „Bohemia“ tudósítója Tisza Kálmánnál.

Bécs, márczius 6.

INTERVIEWOLTAM Tiszát. Igen derék ember; 5 láb 8 hüvelyk magas; mellbősege 115¹/₂ centimeter; mélységét hamarjában kimérni nem tudtam.

Mindazon szabályozás mellett, mit a fusio rajta elkövetett, még mindig árad belőle a szó, mikor leír a Bácskába és Polittal beszél; de sokkal esendesebben viseli magát Bécsben. Azt mondják: azért, mert ott force majeure-rel áll szemben.

Előttém is elkezdett áradozni. Ime, amit hamarjában belőle fel tudtam fogni:

— En, mondá Tisza, nem gyűlölöm a németet; de határozott szeretettel viseltetem a csehok iránt. Nem tetszik tudni, hogy miként vannak a kedves Hablavecz, meg Trompák, meg a derék Zdrahal és Krahulecz, a kik az ötvenes években Debreczenben hivatalnokoskodtak? Igen sajnáltam őket, mikor el kellett menniök. Azoknak már itt kellett volna meghalniok nálunk.

— Hogyan vélekedik excellentiád a keleti bonyaldalmakról?

— En uram istenem! Tetszik tudni, azoknak a fölkelőknek csak egy jó tulajdonságuk van, az, hogy szlávok. Hanem aztán, ezen kitünő jellemvonás fejében megbocsátom nekik, hogy háborgatják kissé a törököt, ki békés szomszédunk volt; és — — —

— Elég, excellenz; nem érek rá sokáig. Csak még egyet; igaz-e, hogy ön vissza fog lépni?

— Igaz; csak az bizonytalan még, hogy mikor.

— Micsoda szivarokat szí excellentiád?

— Oh kérem! Szolgálhatok talán? — S felém nyujtja csikóbőr-szivartáskáját mely arany vitézkötéssel volt díszítve. Megnézem a szivarokat: Trabucco zu sieben ein halb! Excellenz, kiálték föl, ön a l'ordinaire szivja ezen ordinárt?

— Igenis.

— No, ha egyszer jó szivart akar színi, jöjjön hozzám.

Tisza ekkor kezdte uti eszmaait levetni. Láttam, hogy egyedül akar lenni, s elmentem.

A bécsi conferentiából.

Tisza Kálmán. Hát kedves Wodiáner, nem látják önök, hogy az ország mily elégedetlen önökkel? Nem látják, hogy a támadók nyilai mind önökre vannak szegezve?

Wodiáner báró. Hát ha még megosztanók az ércz-földözetet! Akkor volnának még csak ártalmak ezek a nyilak!

Széll Kálmán. Lucam ur, ön mikép gondolkozik a bankkérdés felől?

Lucam (szerényen). Én, excellentiás uram? Én sehogy.

Széll K. És ön Pipitz ur?

Pipitz (alázatos készséggel). Én, kérem alásan? Én tökéletesen úgy, mint Lucam ur, ki véleményemet a dologban körülményesen elhallgatta.

Simonyi. Nem értem, hogy mit hep-hepeziáskodik ez a Rothschild a déli vasut kérdésében? Mit köti mindig ahoz az optiót? Hiszen ez két különböző kérdés. Krisztusa ne legyen a zsidájának!

Széll Kálmán. Az istenért, barátom, ezt ne mondd! Mert ha neki nincs, nekünk sincs.

THEATRÁLIA.

„A szerelmes harcscsa.”

— Hilegoriko-zychthiologus irodalmi dráma 7 felvonásban. —

Irta: gf. Fliesi.

Szómélyek:

HG. STOCKFISCH, dölyfös halikrata.
CARASINUS, az ő fia, demakról hajlamu.
HARCSCIA MESSALINKA, grófné.
KESZEG SARDELLA, színésznő.
CZAPADOKLESZ, marquis.
CSUKA, titkársz.
DUPONTY, színész.

Balletbeli ikrátlan heringek és halcsikok. Vízszínhely: Páris. Idő: 1730—1876. Kezdet 10-kor; vége 7-kor.

1-ső felvonás.

Csuka. (Félre beszél.) Ezeket a magas születésű stockfisokat föl fogom falni, mert én az elnyomott nép fia vagyok. — Marquis ur, itt szüret van. A szép és gazdag Harcsia Messalinka grófné. Carasinus hg. szerelmes a kis Sardellába. Hő? Voyons!

Czapadoklesz. Te pimasz! Hogy mersz velem fraternizálni? A terv jó. Ugyis u s z o m. (Megöleli.)

2-ik felvonás.

Hg. Stockfisch. Fiam, a stockfischek ősi faj. Fogason függ őseid kardja. Főn kell tartanod a nemzetiséget. Harcsia grófné, fiam az öné.

Harcsia Messalinka. Óh, csókolom kegyes uszányait.

Carasinus. Jamais! Potius todtschlagen. (Eluszik.)

Harcsia (pisztrángatódzásba esik.)

Hg. Stockfisch. Ha nem volnék néma hal, elordítanám magamat apai fölháborodásomban. Oh, szegény ősz ősz fejem. (A komornyik figyelmezteti, hogy nincs neki.) Vagy úgy! (Kivezetteti magát.)

3-ik felvonás.

Sardella. Sem apám, sem anyám. Már korán beszózt a sors és hajtott világgá. Innen sóhajtsaim. Ha Carasinus hercegem nem volna, rég a szárazba öltöm volna magam.

Carasinus. (beuszik.) Sardellám!

Sardella. Carasinom! (Uszányai köze rohan.) Hadd csüggjek édes kopolyudon hal álom napjáig.

4-ik felvonás.

Harcsia. Te sentimentalis sardella vaj! Herczeg köll neked? Az ő fehér kenyérére szeretnéd rákenni magad? A herceg az enyém!

Sardella. Oh, ma mère!

Harcsia. Volt is neked.

Sardella. Goromba!

Harcsia. Az vagyok s ez büszkeségem. Hálódát kivetéd az arany hal után? Madame, ön hiába kecsgetteti magát, hasztalan tárja ki heringerlő bájait — czigányhal nem lesz stockfisch sohasem! (Elővezésköl.)

5-ik felvonás.

Hg. Stockfisch. Az én fiam és messalliance? Ez nekem nem lehet allezáncz! Kitozodom!

Komornyik. De hercegem! Az új kor, a haladás elvei...

Hg. Stockfisch. Haladás? Nem adok ily halat egy sevizai sardellának... soha!... Ah, beteg vagyok. Ho-zass aczápát... mondok apácát.

Sardella (mint ápoló irgalmas nő jelen meg.) Herczegem!

Hg. Stockfisch. Ön az én apácázolóm — mondok apólóm. Én kiveszem önt a varsából — mondok a zárdából. Oh, szegény öreg fejem! (A komornyik figyelmezteti, hogy nincs neki.) Vagy úgy! (Ágyba fekszik.)

6-ik felvonás.

Harcsia. Apácza ruhába furakodtál az öreg hercegehez? Megöllek, felfüstöllek, beszózlak, megeszlek! (Kihuzza a tört. Sardella szökik, Harcsia utána s belekergeti a 7-ik felvonásba.)

7-ik felvonás.

Harcsia (folytatja)... megeszlek, fölnyársallak, szét-apritalak, mert mindig gyűlöltelek te gyűlölt alak.

Carasinus (beuszik.) Sardellám!

Harcsia. Herczeg, hagyja el Sardellát s szeressen engem.

Carasinus. Gyerek beszéd!

Harcsia. Ha el nem vehet, legalább amugy... íva-kodjunk. Ön fejét rázza?.. Hah!..

Hg. Stockfisch. Micsoda láрма ez?.. Ruhig!... Ah, fölépültem s eszerint nem sokára meghalok. Szegény ősz fejem!... (A komornyik figyelmezteti, hogy nincs neki.) Vagy úgy! De van egy rossz fiam, ki szégyent hoz ősz fe... vagy úgy!

Carasinus. Apám, bocsáss meg!

Hg. Stockfisch. Sajnálom, de nem lehet. Mit fognak mondani meghalt őseid?

Carasinus. Oh apám, hisz az valamennyi már néma mint a hal. Bocsáss meg!

Hg. Stockfisch. Impossible, mon cher fils.

Komornyik (az ágy függőyei mögül kiveszi a kis halcsikot.) Herczegem... Carasinus fia, a legifjabbik Stockfisch... milyen hercezig!

Hg. Stockfisch. (Elérzékenyül.) Mon cher petit fisch! No... legyetek egymásé! (Áldásának tejfölvével leönti őket.) Caviárral álmodtam... mais — érzük be ikrával.

Harcsia. Gyalázat! Pikkelyeim borzongnak bele. Nyársam, beléd szaladok! (Megteszi.)

Duponty (a hohócz.) Ez is előbb sül fel, csak aztán kerül nyársra, ha ha ha!

Publikum. Bravo, bravo! Szerző, szerző!

Szigeti Jósef. A gróf ur nincs jelen.

Szerző. Dehogy nincs. Plaudite amici, s. v. p.

(Függöny lefordul.)

A »Szerelm harcscsa«-ban az öreg herceg a fiatal herceget int, hogy tekintse agg korát és — fehér haját. Mindakettő pedig — fehér parókában volt.

Midőn Istófriczi a »Sábai királynő« egyik próbáján látta, hogy ebben az operában csupa zsidó játszik, így kiáltott föl: »Hiszen ez nem Goldmark, hanem Tandlmark!«

A »windrosi vig nők«-ben Vilma oly hamisan énekelt, hogy Kőszegi ijedten leszaladt a színpadra.

— Az istenért, nagysád! Mit csinál? Hiszen én éneklek »Falstaffot.« Erre a viczre Vilma elájult.

Ujházy szorgalmasan tanulja Jókai »Milton«-jában a czim-szeret, még pedig leragasztott szemekkel. Ez több a buzgóságnál, ez már v a k buzgóság.

A multkor egy kritikus azt mondja Ujházyknak:

— Barátom, ebben a darabban nem fogod tapsolni látni a közönséget.

— Majd kinyitom a szemem!
— Még akkor sem.

(»Ördög Róbert« előadása után.)

— Látod, barátom, most Perottit elvitte az ördög.
— Nem eléggé. A holnaputáni színlapon megint rajta van.

A »Sábai királynő«-ben Ödri »Salamon«-t fényes tükellyel fogja énekelni. Csak egytől fél: nem fogják elhinni neki, hogy bölc.

Ez a Kassayné oly szép mint A r i a, hogy szinte kedvet kap az ember énekelni.

Az istenfélelem is jó valamire.

A »KELET NÉPE« tiltakozik az ellen, hogy a debreczeniek színpadra hozzák »Jézus Krisztus történetét.« Az »Ellenőr« találgatja a tiltakozás okát, de nem tud rájönni. Az igaz ok ez: A »Kelet Népe« fél, hogy a megváltó történetének színre hozatala által az egész világ meg fogja tudni, hogy miként lett a Halászból apostol. Ezen titkot pedig a szélsőjobb prófétája magának akarja megőrizni.

Vidéki trombita.

Kis-Kun-Halas, márczius 9.

Tekintetes fő redector ur!

MITAN a dolog úgy történt vala, hogy a kis-kun-halasi főt. plébános urat, kit az irigy doctorok javasságiért mint kuruzslót bémondták a nemcs kormányának, lévén a főt. urnak biztos medeczinája az i j e d t s é g r ű l: a belügyminister ur ő excellentiája orvos inasból egyszerre nemcsak orvos legény-nyé szabadította föl, de remeklő orvos mesterré is megtette; s most annyira fölszaporodtak új hivatalával az ő különféle dolgai, hogy e mellett alig van érkezése a mindennapi kis misére, a vasárnapi prédikációra, de különösen a sok temetést már éppenségesen nem győzi. Alázatosan kérem hát a fő-redector urat, ne terheltesse a püspök uraknál, kikkel úgy tudom, hogy igen jó lábon áll, (Azon ám! Szerk.) kieszközölni azt, hogy a kis-kun-halasi plébániára fél kommenzióra plébánosnak engem teménnek meg. Az egész mise már pajzán gyerekkoromban a kis ujjamban volt, prédikálni meg hogy ne tudnék, mikor már 29 esztendeje, hogy mindig én harangozok be a híveknek, a temetést meg különben is elvégezném mint a plébános ur maga, de meg neki most már úgy sem illenék a saját halottjait temetni, — a hitbuzgóság pedig renetegül belém ütött — szóval egészen rá vagyok a szent hivatalra teremvel, a hasam is megvóna hozzá.

Alázatos tisztelő szolgálja

Kotnyeles S. Ferencz

kis-kun-halasi harangozó.

LEVELEZÉS.

Kedves barátom Borszem Jonkó!

AZT ALVÁSOM az ójságokban, hogy volomi S a y o u s nevezetű franczia melamed bemototott a franczia Akadéminak az *An-Jou* házból származó Róbert Károl és Lajos történetét.

Figyelmezem önt, hogy ez sojtóhiba; ez bizmosan azt okorja mondani, hogy »bemotota *An-Jou* házból származó Posner Károl Lajos történetét.

Nem mintha o feltönést keresném, hanem csak a világtörténet rectificationjára figyelmezem önt erre.

Ihnen mein reich sortirtes Lager in der Rastrir-branche empfehlend, morodok

P. K. v. I.

weltgeschichtliche Person.

CSODABO GARAK.

— Magyar újságírás. —

(»Hon« márc. 8.)

»... A posta- és vasúti igazgatók is a közigazgatási bizottságban ki fognak domborodni.«

Ez nyilván gyöngéd észlése a »Hon«-nak arra, hogy nők is lesznek posta- és táviratigazgatók.

(»Hon« febr. 19.)

E számban Szomor Károly urat írtik agyon, aki az egi »Népbarát«-ba ír »purgatorikus« leveleket. Az ismertető, miután apróra kintatatta mennyi badarság foglaltatik e cikkekben, így végzi mondokáját: »Ugy hiszem, elegendő ezen izetlen számárság. Ex ungue leonem.«

(A »Hon« írja.)

D' Agoult grófnének egyik leánya Liszt Cosima, »ez idő szerint« Richard Wagner neje.

— A »Győri Közlöny« febr. 24. számából. —

A »Borszem Jankó« című gunylapot valami dévaj kópé szörnyen felültette. Legutolsó számában lapunkról két helyen is megemlékezik s élezelődik a lapunk febr. 3-iki számában megjelent tárcázikokra s abból mutatványt is közöl. E tárcza a Calico bátról szól, mely febr. 9-én tartatott meg, és így nem a bál referádija volt az, hanem a tárcza írónak tréfiás elmefuttatása, melyben álmát írja le. Az élezelni akaró lap vagy annak egyik csatlósa persze nem vette ezt észre s a tréfiás dolgot komolynak tartotta. Ez bizony felsülés. A másik tárgy, melyért reánk élezelni akar, egy kis ártatlan nyomda hiba volt, melyet bizonyára minden olvasónk az első pillanatra észre vett, csak a hírhedt élezelő böngészője nem. Egyébiránt köszönjük a megemlékezést s amennyiben az egész csak reklámnak tekintjük, szeretnők tudni mi jár érte, sőt az illető közlőnek érdeme szerint való tisztelet díját is kiutalványozzuk.

Ime, így üelkezik a tulatlanság a neveletlenséggel. Canova helyett »Cassanovát« írni: ez »nyomda-hiba.« Ha ki az olympusban »karyatideket« lát s ezeket bájos

istenasszonynak véli: az álomlító. Ha ki a »chainee«-t kétszer egymásután nyomdahiítja el »ehéen«-nek, az elmésséget követett el. Narancsfák ezitromelivét szüresőlni: pajzánkodás, és a t.

A »Gy. K.« számlát kér tőlünk a kedves reclameért. Pénzt nem kérjük; sőt költünk még rá. Egy odaváló hordárt fölbéreltünk, állítson be a »Gy. K.« szerkesztőségébe s két óráig vesse meg.

— Nyelvészet. —

(A »koppantó« 7 nyelven)

Magyarul: koppantó.
Németül: die koppanten.
Olaszul: i coppanti.
Francziául: les coppantes.
Latinul: coppantones.
Spanyolul: los coppantados.
Oldhul: coppantulni.

(Aki még többet tud, tartsa meg magának.)

— Nyelvemesteri nyelv. —

HÖNIGSBERG MÁRK

franczia nyelv magántanítója,

»Tanmódja, mely általános tetszésben részesül, a sajtó által sikerrel lön fogadva. Nevezetesen: A »Pester Lloyd« 82. sz. A szerző oly tanmódot követ, melyet elméleti-gyakorlatinak szoktuk megnevezni; több elmélettel bír mint az Olendorf-fé. Gyakorlati része alig különbözik attól. Mint tankönyv leányiskoláinknak különösen ajánlók.«

— Oláhul vagyunk már! —

A Suhr lovarkörének pénztáránál ilyen belépti jegyeket váltunk.

Circul Suhr

Stalu numerofatu No. 12.

Ugy látszik, néhány bilét a nyakára savanyodott a rumnyok közt. De azért merne csak Suhr ur Bukarestben magyar bilétet árulni!

A SZERKESZTŐ POSTÁJA.

Eres', G. I. Onnan nem telik most egyéb mint csodabogar? De azért közöljük, mert mulatságos. — Barbarossa (Bécs) Kérjük lakását tudatni velünk. Ugy látszik, második küldeményünk is odaveszett. — L. háza, R. A »M. Berezi« nap-tára igenis elfogyott; még kevés (70—80) péld. maradt fen az 55.0-ból. A kiadóhivatalhoz kérjük fordulni. — Peri L. Az egyikét. — Theofil. Biztatásai, bár reményeinket nem növelé velők, kellemesen hatottak ránk. A mit szerény tehetségünkől föltesz, az talán több, mint amennyinek, főleg első kísérletre, meg tudnánk felelni. Ha hosszabb időre vehetnők alapul, ha minél gyakrabban bocsátkozhatnánk az rdekes tárgyba, ön is megelégednék velünk. A többi kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS. Ferencztek-tere 7. sz.

HIRDETÉSEK.

Dr. Handler Mór

orvos- és sebésztudor, szülész és szemész,
gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker biz-
tosítása mellett mindennemű

Titkos
betegségeket
különösen
tehetetlenséget,

(elgyengült férfierőt),
valamint bőrkiütéseket és vizeleti nehézségeket.
Rendel naponként délelőtt 10 órától 1-ig, d. u. 3
órától 5-ig, és este 7 órától 8-ig.

Lakik: Pesten, belváros, kigyó-utca 2. sz. a.,
kigyó- és városház-utca sarkán

(Rottenbiller-féle házban) I. emelet, bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz
adatik és a gyógyszerek megküldetnek.

Ingyen és bérmentve
szétküldetük:

Bibliographie des
ouvrages consacrés
aux femmes et à
l'amour,

a német és francia erotikus
irodalom érdekességeinek
jegyzéke.

Megrendeléseket elfogad
Rotter és társa hirdető irodá-
juk, Bécs, Riemergasse.

Nehézkört

(nyavalyát) levél ut-
ján gyógyít Dr. Kil-
isch, specialista or-
vos, Neustadtban.

Drezda.
(Szászország)

Már 8000-nél több beteget sikerrel
gyógyított.

2. javított kiadás.

Legközelebb jelent meg a híres, maga
nemében egyetlen könyvnek második, tete-
mesen javított és bővített kiadása:

„ÖNSEGÉLY“
czimmel, a nemzörések minden betegségei számára
hű és megbízható tanácsadó.

Dr. ERNSZT L.

hasonszenvi orvostól.

Ezen könyv okulást és segítséget nyújt mind-
azoknak, kik ifjabb korukban titkos bünt vagy
mértéktelen kicsapongást üztek és ennek követke-
ztében beteges

gyöngeségben

vagy szétdúlt idegzetben szenvednek, vagy annak
közel beállításától fenyegettetnek.

Azok is kik idősült bujakorban, borbajok-
ban, bujakóros köszvényben, huyegsöszükülés-
ben szenvednek, vagy kiknek teste tulságos higany-
adagok által gyöngtetett, teljes kigyógyulást talá-
landnak.

Nevelők, lelkészek és általában emberbará-
tok, kik a fiatalság javát szívükön hordják, jól te-
szik, ha ezen könyv tartalmával megismerkednek.

Ezen híres könyv, mely nagyobb világosság
kedvéért bonczani ábrákkal van ellátva, minden
könyv kereskedésben kapható, de posta útján nálam
is megrendeltethetik. Ára 2 frt.

Dr. ERNSZT L. hasonszenvi orvos,
Pesten, kétsas-utca 24-ik szám, II-ik emelet.

2. javított kiadás.

Legyezők nagyszerű választéka.

Dívszerű óriás legyezők,
melyek a napernyőt is helyettesítik,
nagyágukhoz aranyag, batizt kel-
m-ből simák 1.30, 3 frt, festvényekkel
1.80—5 frt, selyemből simák 2.30,
12 frt, festvényekkel 2.80—30 frt.

Fa legyezők változatos új nemű
35 krtól 5 frt. Párisi bali legyezők
1.20 krtól 35 frt. Bagariabór legye-
zők 11—15 frt. Valódi teknőché-
legyezők 13—35 frt. Elefantcsont-
legyezők 11—30 frt. Eredeti chi-
nai legyezők 25 krtól 30 frt.

Bokréta-legyezők 1.80—8 frt. Új tóralaku legyezők 1.80—8 frt.

Legyező-horgok (Chateleinek) 50 krajcártól 7 forintig. —
Ujdivatu horgok-övek, 1 forint 60 krajcártól 12 forin-
tig, és igen kedvelt új horgyórtakák 2 forint 25 krtól 15 frt.

Uj ragany horgyruha-mentők, mely szalagok az alsó-
nigr helyett a horgyruha varrva, azokat a nedveség és kö-
pás ellen mentik. Méterje 30 kr.

Napernyők.

Kiseb-nagyobb, olcsóbb és finomabb, trakis új nemű, jutányos árak
melletti. — En tout cas, sima nagy nyári napernyők.
Uri napernyők kiállításukhoz aranyag 1.80 10 frt.

Esernyők alpacca-szővetből ft. 2—4.50, selyemmel bevontak
4.00—10 frt, legfinomabb 12 bordás 7.50—15 frt.

Sétabotok minden gondolható nemű: gyermek-
és fiabotok 25—70 kr., természeti fabotok 25 krtól
2 frt. 50 krtig, elegánsabb kiállítású botok 1 frtől
15 frt, lovagló-, dohányzó (csibuk-) botok 2 ft 50—1 frt.

Tör (stillees) botok 1.80—15 frt dús változatosságban ajánlják

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapest
Dorottya utca 2.

Írásbeli megbízások gyorsan teljesítenek. Árjegyzékek, bérmentve.

Nomatja és kiadja az **Athenaeum** irodalmi és nyomdai részvénytársulat.